01/08/2019

Ο Σταυρός, σύμβολο των πόνων, των δοκιμασιών και των θλίψεων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 31 Ιουλίου μπροστά από τον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, ο ιερός κλήρος και οι πιστοί υποδέχθηκαν τον Τίμιο Σταυρό από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά, που όπως κάθε χρόνο συμπανηγυρίζει με τον πολιούχο της Βεροίας, λόγω της σημερινής τελετής της προόδου του Τιμίου Σταυρού.

Τον Τίμιο Σταυρό μετέφερε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως και Καθηγούμενος του Ιερού Προσκυνήματος Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας.

Εν συνεχεία τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου και συγχοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.

Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Μετά το πέρας του Εσπερινού πραγματοποιήθηκε ιερά λιτανεία των λειψάνων του Αγίου Αντωνίου του Βεροιέως και του Τιμίου Σταυρού.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό :

Παραμονή τῆς ἑορτῆς τῆς προό-δου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, «ἤτοι τῆς ἐξόδου αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τήν πόλιν», κατά τόν ἱερό Συνα-ξα-ριστή, καί ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, ὑποδέχθηκε πρό ὀλίγου εἰς ἀνά-μνηση αὐτῆς τῆς ἑορτῆς, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο στή βασιλίδα τῶν πόλε-ων, τόν τίμιο Σταυρό, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε, ὄχι ἐκ τοῦ μεγάλου πα-λα-τίου τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρα-τόρων ἀλλά ἀπό τό ἱερό κατοικη-τήριο τῆς Παναγίας μας, τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμε-λᾶ, καί ἦλθε στήν πόλη μας καί τόν πανηγυρίζοντα ναό τοῦ πο-λιούχου μας ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, γιά νά ἁγιάσει τόν κλῆρο καί τόν λαό της, ὅπως ἄλλοτε τόν λαό τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Καί σέ αὐτήν τήν κατά τήν πα-λαιά παράδοση ἑόρτιο ἡμέρα πού τιμᾶται ἰδιαιτέρως στήν Ἱερά Μη-τρόπολή μας ἐδῶ, στόν ἱερό ναό τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, μαζί μέ τήν ἁγία Σολομονή, τούς ἑπτά Μακ-κα-βαίους παῖδες καί τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο, ἔχουμε τή χαρά νά χοροστατεῖ στόν πανηγυρικό ἀρχι-ε--ρατικό ἑσπερινό ὁ Σεβασμιώ-τατος Μητροπολίτης Σμύρνης, τέ-κνο καί αὐτός τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί προσφιλέστατος ἐν Χριστῷ ἀδελφός ἱεράρχης τοῦ Οἰ-κουμενικοῦ μας Πατριαρχείου καί ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου Μη-τρο-πόλεως Σμύρνης, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται αὐτές τίς ἡμέρες στήν Ἑλλάδα. Ἔτσι εἴχαμε τή μεγάλη χαρά νά τόν ἔχουμε κοντά μας καί προχθές, κατά τήν ἑορτή τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Παρασκευῆς, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καί ἰαμα-τι-κοῦ Παντελεήμονος στήν Παλαιά Μητρόπολη, ἀλλά καί σήμερα καί αὔριο στόν ναό τοῦ πολιούχου μας, καί κατά τήν ἑορτή τῆς Μετα-μορ-φώσεως τοῦ Σωτῆρος στή Νά-ουσα, στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό τῆς Μεταμορφώσεως, ὅπου δια-κόνησε ὡς ἀρχιμανδρίτης, ἱερατικός προϊστάμενος καί ἀρχιερατικός ἐπίτροπος.

Δράττομαι, λοιπόν, καί πάλιν τῆς εὐκαιρίας νά τοῦ ἐκφράσω τίς ὁλο-κάρδιες εὐχαριστίες μου καί τήν εὐγνωμοσύνη μου, ἀφενός γιατί ἡ παρουσία του μᾶς χαρο-ποι-εῖ καί μᾶς εὐφραίνει, καί ἀφετέ-ρου γιατί καί μέ τόν τρόπο αὐτό συμπαρίσταται καί συμμετέχει στή ζωή τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἀπό τήν ὁποία καί ὁ ἴδιος ξεκίνησε τήν πορεία του ὡς κληρικός.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας, Σεβασμιώτατε, γιά τήν τιμή πού μᾶς κάνετε καί τήν χαρά πού δίδετε σέ ὅλους μας, ὄχι μόνο στήν ἐλαχιστότητά μου, ἀλλά καί στούς πατέρες καί τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ, πού σᾶς γνώρισαν ἐδῶ, στήν Ἱερά

Μητρόπολή μας, στά πρῶτα χρόνια τῆς διακονίας σας. Χαιρόμαστε ὅμως ἰδιαιτέρως πού σᾶς ἔχουμε χοροστατοῦντα καί ἰε-ρουργοῦντα σέ μία ἡμέρα ἡ ὁποία συνδέεται ἑορτολογικά στενότατα μέ τήν Κωνσταντινούπολη καί τήν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκ-κλησία, ὅπου ἀπό ἐτῶν διακο-νεῖτε, καθώς ὄχι μόνο, ὅπως προ-εῖπα, ἡ ἑορτή τῆς πρόοδου τοῦ τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ συν-δέεται μέ τήν Κωνσταντινούπολη, ἀλλά καί ἡ ἑορτή τῆς ἁγίας Σολο-μονῆς καί τῶν ἑπτά τέκνων της, συνδέεται μέ τόν πάνσεπτο Πα-τριαρχικό ναό τοῦ ἁγίου Γεωρ-γίου, στόν ὁποῖο θησαυρίζεται τό ἱερό λείψανο τῆς μητρός τῶν Μακ-καβαίων, τῆς ἁγίας Σολο-μο-νῆς.

Καί παρότι οἱ δύο αὐτές ἑορτές ἀλλά καί ὁ συνεορτασμός τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Βεροιέως δέν φαίνεται νά ἔχουν κάποια προ-φανῆ σχέση, στή θεολο-γι-κή τους ὅμως βάση συνδέονται, διότι ὁ Σταυρός, πού εἶναι τό σύμβολο τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας γιά τή σωτηρία μας, ἀποτελεῖ καί τό σύμ-βο-λο ὅλων τῶν πόνων καί τῶν δο-κιμασιῶν καί τῶν θλίψεων καί τῶν ἀγώνων πού ὑπομένει κάθε ἄνθρωπος πού πιστεύει στόν Θεό καί ἀγωνίζεται γιά νά ζήσει σύμ-φωνα μέ τόν νόμο καί τό θέλημά του.

Εἶναι τό σύμβολο τῆς καταφά-σεως τοῦ ἀνθρώπου στήν πρόσ-κλη-ση τοῦ Θεοῦ νά τόν ἀκολου-θήσει, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου, «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολου-θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀρά-τω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκο-λουθείτω μοι». Ὅποιος θέλει, δηλαδή, νά μέ ἀκολουθήσει, θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος γιά θυσίες, θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος νά στε-ρηθεῖ τήν ἀνάπαυση, τήν ἀπόλαυ-ση καί τίς ἀνέσεις του, θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος νά ἀπαρνηθεῖ καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του, καί τήν ἴδια τή ζωή του, ἄν χρειαστεῖ, γιά χάρη μου.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ ἑπτά Μακ-καβαῖοι παῖδες, ἡ μητέρα τους ἁγία Σολομονή καί ὁ διδάσκαλός τους ἅγιος Ἐλεάζαρος. Μπορεῖ νά ἔζησαν τήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Δια-θήκης, μπορεῖ νά ἔζησαν σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία δέν ὑπῆρχε ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ὅμως ἐκεῖ-νοι θυσίασαν τά πάντα, θυσίασαν καί αὐτή τή ζωή τους, γιά νά μήν ἀρνηθοῦν τήν πίστη στόν Θεό, γιά νά μήν καταπατήσουν τίς ἐντολές του, γιά νά μήν ἐκπέσουν τῆς ἀγά-πης του, παραβαίνοντας τόν νόμο του.

Τό ἴδιο ἔκανε καί ὁ πολιοῦχος μας ἅγιος Ἀντώνιος. Σήκωσε μέ χα-ρά τόν βαρύ σταυρό τῆς ἀσκη-τικῆς ζωῆς καί ὑπέμεινε μέ χαρά καί τούς κόπους καί τούς πειρα-σμούς καί τίς δοκιμασίες, ἀλλά καί τό ψῦχος καί τόν καύσωνα γιά χάρ-η τοῦ Χριστοῦ, καί ἔλαβε στό τέλος καί αὐτός, ὅπως καί οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι μέ τή μητέρα καί τόν διδάσκαλό τους, τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης.

Καί ὁ στέφανος αὐτός δέν ἦταν μό-νο γι᾽ αὐτούς. Εἶναι καί γιά ὅ-λους ἐμᾶς, ἀρκεῖ νά θελήσουμε νά σηκώσουμε τόν σταυρό μας, ὅποι-ον σταυρό ἀναλογεῖ στόν

καθένα μας, καί ἔτσι νά ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό, ἀντλώντας δύναμη καί ὑπομονή ἀπό τόν δικό του Σταυρό, πού θά προσκυνήσουμε σή-μερα, ἀλλά καί ἀπό τή χάρη τῶν τιμωμένων ἁγίων, τῆς ἁγίας Σο-λο--μονῆς, τῶν τέκνων καί τοῦ δι-δα-σκάλου τους, καί τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ προστά-του καί πολιούχου μας.

Ἄς τό προσπαθήσουμε καί ἄς τό ἐπιδιώξουμε ὅλοι μας, ἀδελφοί μου. Ἀμήν.